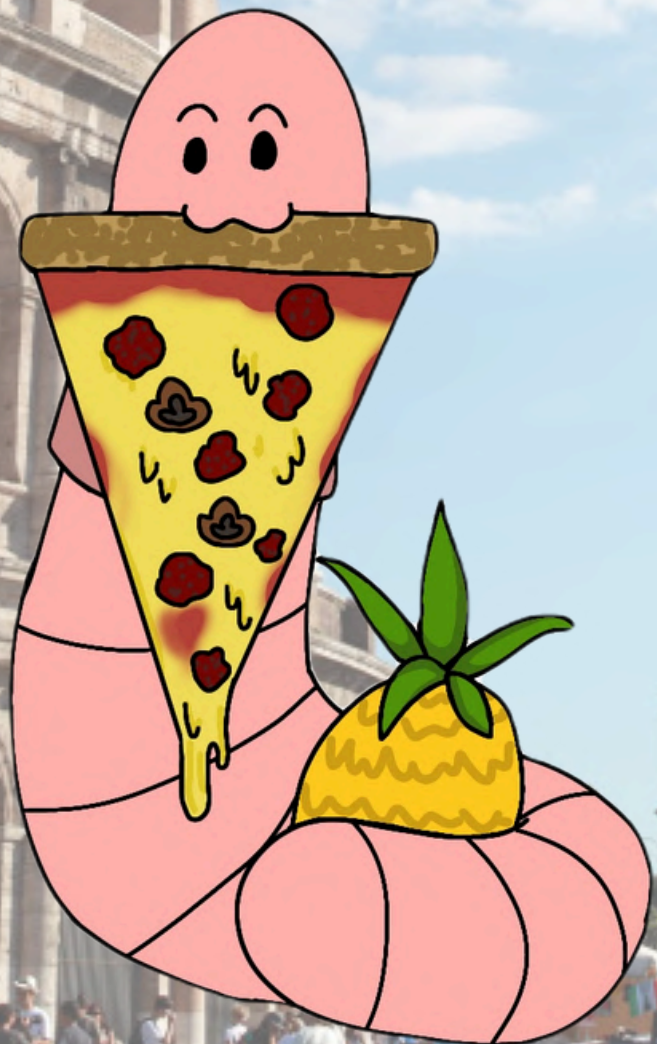

Kompost

podzim 2024

LETNÍ ZKUŠENOST S ERASMEM+

ROZHOVOR S TERKOU MAZÁČOVOU (6.A8)

NĚMECKO – BRÉMY – 13. ČERVENCE – 22. ČERVENCE 2024

První otázka, chtěla bych jsem se tě zeptat, kde jsi byla – v jakém městě a státu?

„Byla jsem v Německu, ve spolkové zemi Brémy a konkrétně v samotném městě Brémy, v části, která se jmenovala Berne. Bydleli jsme v kempu Campingplatz Juliusplate.“

Nachází se ten kemp na okraji, nebo v centru Berne?

„Kemp je na okraji města, u řeky Visly. Okolo kempu byly typické vesnické domečky. Většinu času jsme trávili jen v tomto kempu.“

Měli jste nějakého vedoucího nebo popř. více vedoucích?

„Měli jsme dva „group leadery“ (před samotným Erasmem), kteří museli splnit podmínku, aby jim bylo více než osmnáct let. Jednomu z „group leaderů“ bylo osmnáct a druhý byl starší a jmenovali se Vítek a Martin.“

Jak ses vlastně dostala k této příležitosti?

„Příležitost jsem našla na Instagramu jedné holčiny, která cestuje přes Erasmus celoročně a na svůj profil dala odkaz na Evropské středisko mládeže (EYCB). Centrum tohoto střediska je v Břeclavi a přes jejich stránky jsem se na ten projekt následně přihlásila.“

Zúčastnila ses toho projektu za celou Českou republiku, nebo za Ústecký kraj, nebo jen za okres Teplice?

„Jela jsem do Německa za celou Českou republiku, vybírali se lidi z celé České republiky, takže to bylo celkem těžké se do projektu dostat. Musela jsem podat přihlášku a splnit podmínky, které byly v přihlášce uvedené, např. být aktivním účastníkem Erasmu, což je hlavní účel celého projektu – povinnost účastnit se všech aktivit, získat nové vědomosti. Dohromady nás z ČR jelo 10 (8 studentů + 2 vedoucí).“

Jak dlouho před samotným projektem jsi musela podat přihlášku?

„3 měsíce před Erasmem, ale všechny ostatní záležitosti se řešily asi měsíc před zájezdem. Celý tým byl kompletní až v květnu.“

Jaké téma měl letošní projekt?

„Hlavní téma projektu bylo „In touch with nature“. Každý Erasmus se musí nějak jmenovat, mít dané téma projektu, nějaké svoje zaměření. Hlavní důvod, proč jsem tam chtěla jet, byl právě název projektu, jelikož se chci více sblížit s přírodou, chci vědět, jak co funguje, ale také možnost seznámit se s kulturou ostatních států a samozřejmě dostat se do ciziny a získat nové vědomosti a dovednosti.“

Jakým způsobem jste rozebírali toto téma? Měli jste nějaké přednášky nebo workshopy nebo jiné skupinové aktivity?

„Měli jsme daný rozvrh, který obsahoval denně min. dva workshopy, dvě praxe, volný čas pro nás, a pak doplňkové aktivity – např. chození na pláž. Každý večer byly také „culture nights“, což znamenalo, že každá zúčastněná země měla představit svoji zemi, kulturu i historii a jídlo.“

A o čem byly workshopy?

„Např. „Addictions“ (závislosti), pak o moderních technologiích nebo „Environmental protections“ (ochrana životního prostředí), ale i „Good health – Problems and Solutions“ (dobré zdraví – problémy a jejich řešení).“

Ještě se vrátím k národnostem, které země se zúčastnily tohoto projektu?

„Původně mělo přijet více zemí, ale nakonec se zúčastnila Česká republika, Kypr, Severní Makedonie, Chorvatsko, Rumunsko, ale náš hlavní vedoucí byl z Černé hory.“

O prázdninách jsem koukala na tvá story na Instagramu a všimla jsem si, že jste nějaké dny byli mimo kemp, ve městě, co jste tady navštívili?

„Jeli jsme vždy autobusem, protože náš projekt byl ekologický a můžeme tímto snížit uhlíkovou stopu, i když ne vždy to bylo jednoduché, protože nás bylo přes 40 lidí. Podívali jsme se do muzea klimatu v Bremenhaven. Také jsme měli den v Berne, kde jsme navštívili bunkr Valentin, který je druhým největším bunkrem

v Evropě. Pak jsme jeli do centra Brém, zde jsme měli rozchod, každý se mohl podívat kamkoliv – na památky a na další zajímavá místa vždy na doporučení vedoucích. Museli jsme chodit ale po skupinkách. Večer nás čekalo setkání se starostou Brém - Andreas Bovenschulte. Měla jsem štěstí, s jednou holčinou z Chorvatska, že jsme mu mohly položit pár otázek v němčině.“

Dostáváme se do další části ohledně jídla. Vařili vám, nebo jste si museli přivést vlastní jídlo či suroviny?

„Erasmus+ zajišťuje jídlo i dopravu. Měli jsme společné snídaně, obědy i večere i coffee break. Vše bylo z „přespolní kuchyně“, ale musím říct, že v životě jsem se lépe nenajedla. Měli jsme i vegetariánskou kuchyni a na výlety jsme dostávali balíčky.“

Které jídlo bylo nejlepší?

„To je těžké, ale moc mi chutnaly gnocchi s bazalkovou omáčkou anebo špagety se sýrovou omáčkou a parmezánem na vrchu (byla možnost si vybrat ze 3 druhů sýrů).“

Měli jste možnost uvařit ostatním něco z české kuchyně?

„To bylo součástí kulturní noci. Mohli jsme něco i uvařit, ale nebylo na to moc času, tak jsme nechali ochutnat trvanlivé potraviny – sladkosti i salám. Kamarádi z Rumunska nám dokonce něco uvařili.“

Vy jste teda byli celý týden v kempu, bydleli jste ve stanu nebo v jiných ubytovacích zařízeních?

„Spali jsme pouze ve stanech, s tím, že nám kemp zařídil stany a karimatky. Jen polštáře a spacáky, jsme si museli sami dovézt. Ve stanech jsme bydleli po jednom, ale někteří měli možnost bydlet po dvou.“

Jaké zkušenosti a vědomosti jsi získala z celého zájezdu?

„Celý projekt mi dal hodně, jelikož o tom Erasmus je, aby předával nové vědomosti a učil mladé lidi v praxi. Získala jsem nové znalosti a zkušenosti hlavně v oblasti životního stylu. Potkala jsem tu spoustu skvělých lidí, s většinou jsem stále v kontaktu, ale také jsem měla možnost poznat i více samu sebe, jelikož spát 9 dní sama v cizině a ve stanu je dost velká výzva.“

Mluvila si během celého Erasmu anglicky nebo německy?

„Jen anglicky, protože asi jen 5 lidí umělo německy.“

A zlepšila se ti angličtina?

„Myslím, že moje angličtina se zlepšila tím, že se nebojím komunikovat s lidmi i o tématech, která jsou mi vzdálená nebo neznámá. Zvýšilo se mi také sebevědomí, když vím, co vše dokážu v angličtině vyjádřit.“

Prozradíš nám ještě nějakou zajímavost, na kterou jsem se tě nezeptala?

„Tak třeba sprchy. Měli jsme společné sprchy a ty fungovaly formou žetonu. Jeden žetonek se rovnal pěti minutám teplé vody. Ještě jsme se také něco naučili z první pomoci od německého plavčíka.“

Doporučila bys ostatním Erasmus+ ?

„Erasmus+ bych určitě doporučila lidem nad 15 let, jelikož je to nová zkušenost, najdete si hodně přátel, dozvíte se hodně o daném tématu, o zemích, které se účastní a ta atmosféra určitě stojí za to.“

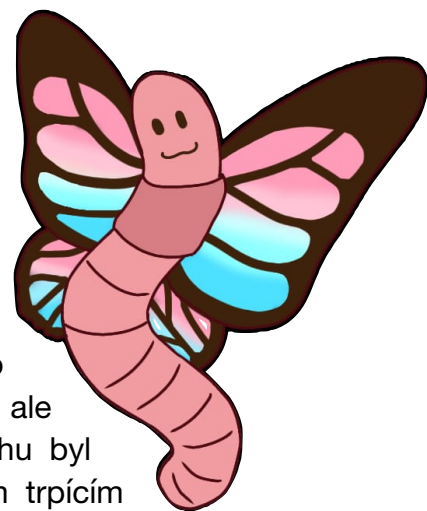
Poslední otázka, chystáš se na nějaký další Erasmus? Případně kam a kdy?

„Aktuálně se jen dívám na další projekty. Záleží na tématu, pokud by mi sedlo, jela bych asi kamkoliv.“

Charitativní běh 2024

V sobotu 5. 10. 2024 se v čase od 9:30 do 13:00 konal již 12. ročník tradičního Charitativního běhu Krupkou. Dorazilo mnoho běžců, aby nejen prověřili svou fyzickou kondici, ale především, aby podpořili dobrou věc. Výtěžek letošního běhu byl věnován patientské organizaci DEBRA, která pomáhá lidem trpícím nemocí motýlích křídel.

Běhu se mohl zúčastnit každý, od zkušených maratonců, až po rodiny s dětmi. Účastníci měli možnost si vybrat, zda budou chtít soutěžit o ceny v určité běžecké kategorii, či pouze projít trasu s nezávodní veřejností. Kromě samotného běhu byl pro účastníky připraven bohatý doprovodný program včetně občerstvení, dětského koutku a vystoupení místních umělců.

Nemoc motýlích křídel je vzácné genetické onemocnění, které se projevuje extrémně křehkou kůží. Lidé s tímto onemocněním trpí celou řadou komplikací a vyžadují specializovanou péči. Výtěžek 42 550 Kč přispěje k financování této péče a výzkumu nových léčebných metod.

Holubička

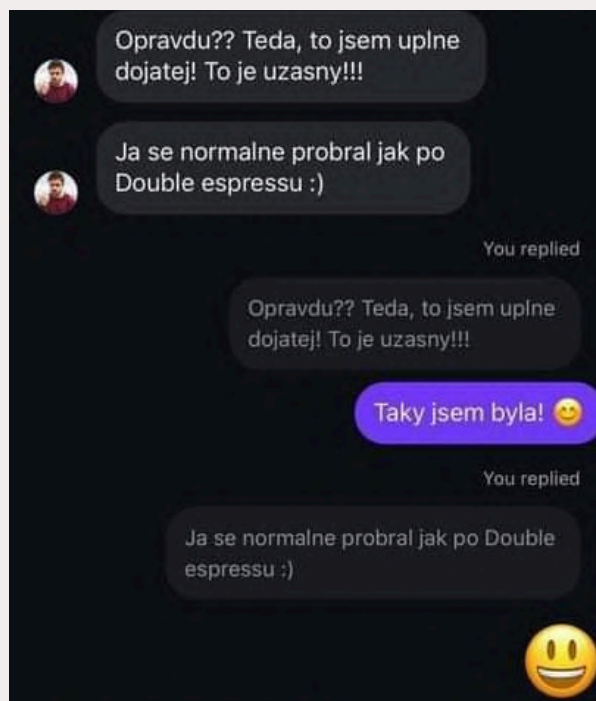

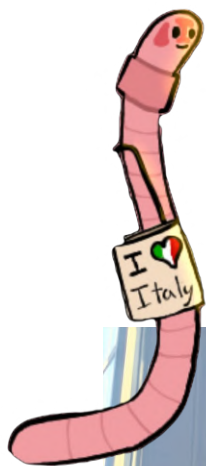
Breaking News

2.A4 U MÁDLA NA INSTAGRAMU

Žákyně 2.A4 inspirovaly svůj kostým filmem Vlny od režiséra Jiřího Mádl, který byl tímto nápadem nadšen a dokonce zveřejnil jejich fotografii na svém Instagramu.

Zážitky z Říma

Každý dobrý výlet začíná hodinami, kdy se v sedadlech plného autobusu kroutíte jako žížaly a snažíte se usnout ve stylu, který vám nezpůsobí bolesti zad na úrovni důchodce. V tomto ohledu byl náš výlet výborný.

Ne, samozřejmě byl výborný i v ostatních ohledech.

První den byl hned plný zážitků, já vám to trochu zkrátím. Při procházce Římem mě a pár kamarádů zaujal kanál, z kterého čouhala krásná krysa. Jelikož ten kanál byl hned pod cukrárnou, tak jsme jí originálně začali říkat Ratatouille. Teď už víte, proč Italové tak dobře vaří. Kromě Ratatouille byla velkou částí programu vatikánská muzea. Ty sochy... všechny tak

detailní, velké i malé, římské i řecké. Moje galerie se náhle proměnila ve výstavu soch. Ano, byly tam i další formy umění jako např. namalované stropy. Seriózně – najdete si cvičení na protažení krku, než se tam vydáte. Na stropu můžete vidět Zrození Adama.

Další den jsem se vydali na pláž. Našli jsme tam krásné mušle, koupali se ve vlnách...nebudu lhát, myslím si, že jsem se tam všichni alespoň trochu spálili. A někteří vypadali jako zralá rajčata.

Hlavní akcí posledního dne bylo Koloseum. To bylo fajn, ale já bych raději sdílela příběh, který se odehrál až o rozchodu. Jakou věc s sebou musí mít člověk do Itálie? Správně – pamlsky pro kočky. Já je měla celý výlet u sebe a čekala na příležitost. Náhle jsem ji zahlédla. Měla 4 pacičky a dlouhé fousky. Moje chvíle nastala. Kočička po všeobecně známém zvuku zašustění pamlskem ihned přispěchala a přivedla si kámošku. Dokonce dvě...tři... pět...sedm... Nakonec mne obléhalo asi tak 15 koček. Pokud existuje nebe, tak jsem ho právě zažila. Jezděte na školní výlety, možná potkáte kočky.

Robin beta verze

LUKOSTŘELBA

Lukostřelba je všeobecně známý sport, proto tady nebudu nějak podrobně popisovat, co je to luk a šípy. Spíš vám chci předat nějaké detailnější informace, říct vám o našem obrovském úspěchu a popřípadě vás nakopnout k vyzkoušení lukostřelby.

Sportovní lukostřelba

Lukostřeleckých disciplín je více, třeba lovecká, vojenská, 3D a terénní. Ale já vám budu povídat o sportovní, protože tu konkrétně dělám a zvládnu vám trochu říct jaké to je. Je to technicky náročnější sport. Musíte mít skládací luk s mířidly a stabilizátory. Míří se na různé vzdálenosti. Začíná se na 20 metrech. Olympijská vzdálenost je 70 metrů. Myslím, že je to dost super na trénink nejen rukou, ale i psychiky a soustředění. Přece jenom je fajn si uprostřed terče představit toho jednoho člověka... pak jak rychle se soustředíte a lítají desítky, to je taky fajn. Tento sport je naprosto skvělý i pro paralympioniky. Jednoho vám chci představit, protože ČR přinesl obrovské úspěchy.

David Drahonínský

Je to náš velice úspěšný paralympionik. Je na vozíčku od 17 let. V dětství byl dost akční, ale trpěl náměsíčností. Jednou, když šel spát, tak ho náměsíčnost dostihla. Spadl z balkonu ze třetího patra a poranil si páteř, slezinu a játra. Nevzdal to a zjistil, že spousta sportů se dá zvládnout i na vozíčku. Vybral si lukostřelbu. Z olympiád přivezl už 2x zlato, 4x stříbro a jednou bronz. A tím rozhodně nekončí. Hodlá prý pokračovat do doby, co mu síly stačí. Takže budeme přát mnoho sil!

Chceš se stát lukostřelcem?

Tady v Teplicích je kroužek lukostřelby pod sportovním spolkem Lokomotiva. Trenér je moc sympatický a jistě tě moc rád vše naučí. Hodím ti sem link a pokud tě to vážně zaujalo tak neváhej a zavolej.

<https://lukostrelba-teplice.webnode.cz/>

HALLOWEEN, DÍKŮVZDÁNÍ, HOMECOMING, FOTBALOVÁ SEZONA, FILMY – HORORY, DÝŇĚ – DÝŇOVÁ PŘÍCHUŤ

Podzim v Americe má velmi specifickou atmosféru. Škola začíná a s ní se vrací typický školní duch, který se projevuje například při fotbalové sezóně. Žáci chodí každý víkend podpořit svůj školní fotbalový tým. Na hřišti nevidíte jen hráče amerického fotbalu, ale i kapelu a roztleskávačky, které svou podporu dávají během hry hlasitě znát. Tuto sezónu odstartovává takzvaný Homecoming, tím startuje první fotbalová hra sezóny, školní ples a také například sraz studentů v tělocvičně školy, kde se hrají hry a projevuje se nadšení do nové sezóny.

Během října je velmi oblíbená strašidelná atmosféra. Lidé si tak užívají hororové filmy, řezání dýní a dýňovou příchut' ve všem, co vás napadne, a zakončením října je samotný Halloween. Na Halloween se děti převlíkají do různých kostýmů a chodí koledovat. Starší si užijou typické Halloweenské sešlosti.

Na začátku listopadu v Americe slaví Den veteránů. Ten je 11. listopadu a slaví se například školními koncerty a dobročinnými akcemi na podporu válečných veteránů. Krátce po Dni veteránů se lidé těší na Děkuvzdání, které se slaví čtvrtý čtvrtek v listopadu. Jak název nabízí, Děkuvzdání je dnem vzdání díky. Tento den se proto někteří lidé schází s rodinou při večeři, pro kterou je typickým pokrmem například krocán a šťouchané brambory. Většina lidí tráví čas se svými blízkými a věnují se něčemu, za co jsou vděční.

Den Děkuvzdání však neslaví každý stejně. Tento svátek je totiž pro americkou populaci kontroverzní, a to z důvodu jeho historického původu. Z jedné strany kořen Děkuvzdání v přátelství mezi poutníky, kteří dorazili v 17. století do Ameriky, a původními obyvateli. Pro původní kmeny je toto období spíše vzpomínkou na kolonizaci. Tento svátek je pro ně velmi zjednodušený a měl by být brán více jako reflexe než oslava.

Přestože si na podzim v USA každý najde něco jiného, nedá se mu vytknout sdílená atmosféra těchto chladných dnů plná dýňové příchuti, sladkostí, sportů, hororových filmů a především sjednocení komunity.

Donatelo

Halloweenský dort se strašidelným překvapením

Suroviny

- olej 100ml
- moučkový cukr 100 g
- vejce 2 ks
- rum 1 lžice
- polohrubá mouka 180 g
- kakao 2 vrchovaté lžice
- mléko 150 ml

Náplně

- banán 3 ks
- smetana ke šlehaní
- ztužovač šlehačky 2 ks
- moučkový cukr 40 g
- čokoláda na vaření 70-80 g
- potravinářské barvivo (oranžové)

Na ozdobu

- bonbony (např. Haribo Wummis a Haribo Color-Rado)

Postup přípravy

1. Olej, moučkový cukr a vaječné žloutky ušlehejte, na závěr přilijte rum a důkladně zamíchejte. Přidejte prosátou mouku, kakao, kypřicí prášek a mléko.
2. Nakonec ušlehejte z vaječných bílků sníh a opatrně jej do směsi vmíchejte. Do vymazané, kokosem vysypané dortové formy hotovou směs vlijte a pečte při teplotě 180 °C zhruba 30 minut.
3. Vychladlý korpus z dortové formy opatrně vyjměte a vnitřek vydlabejte tak, aby okraje zůstaly zhruba 1,5 cm široké a schovejte si jej na finální posypání dortu. Pozor na dno, musí zůstat neporušené.
4. Smíchejte cukr, oranžové potravinářské barvivo, ztužovače šlehačky a nahrubo nastrouhanou čokoládu, vsypte do téměř ušlehané šlehačky a vše společně pomalu došlehejte.
5. Banány podélně rozkrájejte a vložte do vydlabaného korpusu a navrstvěte na ně vyšlehanou šlehačkovou směs.
6. Vytvarujte kopeček a zasypte jej rozdrobeným vnitřkem korpusu. Dozdobte oblíbenými halloweenskými bonbony.

TIP: Na šlehačkovou směs položte bonbony Haribo Wummis, díky nimž docílíte efektu, že vylézají z dortu.

Jak vyrobit kočičí květináč

Pokud máte doma starou plastovou lahev a chcete ji kreativně využít, můžete ji proměnit v roztomilý květináč ve tvaru kočky. Tento projekt je jednoduchý a je skvělou možností, jak dát nový život plastovému odpadu.

Pomůcky:

- Plastová lahev
- Nůžky
- Fixa
- Pravítko (volitelné)
-

Krok 1:

Na první fotce máme obyčejnou plastovou lahev s víčkem. Začneme tím, že lahev důkladně vyčistíme a odstraníme z ní všechny etikety. Lahev by měla být suchá, než začneme s prací.

Krok 2:

Na druhé fotce byl pomocí fixy na lahev nakreslen tvar uší a vrcholů hlavy kočky. Tento tvar vytvoří prostor pro květiny. Můžeme si nejprve uši předkreslit tenkou čarou, aby byly stejné.

Krok 3:

Na třetí fotce jsme láhev odstříhli podle čar nakreslených v předchozím kroku. Použijeme ostré nůžky, abychom pečlivě odstříhli plast podél čar, čímž vytvoříme uši kočky. Buďte opatrní nebo si řekněte o pomoc.

Závěr

Jakmile máme lahev připravenou, můžeme ji natřít barvami a ozdobit podle vlastních představ. Nakonec do kočičího květináče uděláme dírky do spod a přidáme trochu hlíny a zasadíme květinu. Váš roztomilý a ekologický květináč je připraven!

DÍA DE LOS MUERTOS

Den mrtvých, neboli Día de los Muertos, je jedním z nejdůležitějších a nejvýznamnějších svátku v Mexiku. Slaví se první dva dny v listopadu, tudíž 1. a 2. 11. Jeho původ sahá až do dob předkolumbovských civilizací, jako byli Aztékové, kteří věřili, že smrt je přirozenou součástí života, nikoliv jeho konec.

Na rozdíl od většiny západních kultur, kde je smrt brána jako smuteční událost, pro Mexičany je to důvod k oslavám a vzpomínají na zesnulé s láskou a radostí. Po celém Mexiku se staví oltáře s fotografiemi, svíčkami, květinami a oblíbenými pokrmy zesnulých. Tyto oltáře mají duším zesnulých pomoci najít cestu zpět, aby mohly na krátký čas znovu navštívit své blízké.

Běžnou součástí oslav jsou i průvody, kde lidé nosí pestrobarevné kostýmy a malují si obličej s podobiznou lebky, která je inspirována ikonickou postavou La Catrina, která je symbolem svátku. Nechybí ani tradiční pokrmy, jako je sladký chléb pan de muerto, který symbolizuje cyklus života a smrti.

Den mrtvých je tedy více než jen vzpomínkou na smrt, je to oslava toho, že naši blízcí zůstávají s námi skrze naše vzpomínky. Tento svátek učí přijímat smrt jako přirozenou součást existence a zároveň oslavovat všechny okamžiky, které nám život nabízí.

Lucunka

Představujeme vám naši novou posilu „Krejzík“, který vám na úvod napsal pár slov o sobě.

„Jsem na gymplu nový a líbí se mi tu moc. Na gympl jsem chtěl jít, protože jsem si na staré škole prošel šikanou. Už tu jsem měsíc a vypadá to, že tu žádná šikana nebude. Baví mě hudebka a občanka, protože máme učitele šťastného.“

ČASOPIS KOMPOST

- nabízí zveřejnění vaší tvorby
-> články, fotografie, uměleckou tvorbu (obrázky, básničky, ...)
- podělte se s námi o návrhy témat, která by vás zajímala v dalších číslech
- otiskne vám pozvánku na školní i soukromé akce
- jednotlivé třídy a jejich učitelé se nám mohou pochlubit se zážitky ze školních akcí, soutěží a dalšími událostmi

Veškeré informace a dotazy směřujte na e-mail kompostbgb@gmail.com, Instagram nebo osobně v kabinetu číslo 6.

Těšíme se na spolupráci s vámi.

redakce časopisu Kompost